

Chứng anh vừa nói vừa rút cổ khiến tôi rợn tóc gáy. Nhưng tôi vẫn cố trấn tĩnh:

- Đừng có dóc! Tao ở nhà ông tao mấy năm nay có thấy ma quỷ gì đâu!

Chứng anh đảo mắt nhìn quanh, khẽ giọng:

- Vườn nhà ông mày mới có ma gần đây thôi!

Mặt tôi tái ngắt:

- Mày nói thật không?

- Tao phịa mày làm gì! - Giọng Chứng anh đầy đe dọa - Một con ma tóc dài, đêm đêm nó vẫn lang thang trong vườn nhà ông mày ấy!

- Mày thấy hòi nào? – Tôi hỏi và nghe cổ họng khô khốc.

- Tối hôm qua.

- Xạo đi! – Tôi nhếch mép - Tối hôm qua mày vào vườn nhà ông tao làm gì!

- Thì tao đâu có vào! - Chứng anh chớp mắt - Nửa đêm đau bụng, tao chạy ra ngoài đấm khoai mì nhà tao. Đang nhăn nhó nhó chưa kịp lấy hơi, tao chợt nghe có tiếng cười khúc khích bên vườn nhà ông mày. Thế là tao nổi tính hiếu kỳ, liền rón rén lại gần và vạch lá dòm sang.

Tôi liếm môi:

- Mày có thấy gì không?

- Dĩ nhiên là thấy.

Tôi nuốt nước bọt:

- Con ma tóc dài hả?

- Ừ, - Chứng anh thè lưỡi – Tóc nó dài tới gót chân. Còn chân nó thì không chạm đất. Nó đang bay lơ lơ lửng lửng.

Tôi thót bụng lại:

- Thế nó có thấy mày không?

- Không! Nếu nó thấy tao, nó đã vặn cổ tao ngay lúc đó rồi, còn đâu mà đứng đây nói chuyện với mày!